



זה: „אני לא מתאבלת על זה שהצב רית מתה, אני לא מתאבלת על זה שחוסר הנימוס, החוצפה והגסות נעלמו. זה לא נורא. אבל באות אלי נערות שהן כולן הגומה מכף רגל ועד ראש. הן לא מות אמות, הן לא יודעות מה לשים על עצמן, וכמה. הן מנסות לחקות את איפנת העולם, ולא יודעות איך.

„השיעור הראשון שלי זה להתרחק. רק אחר כך אני מנסה לחפש בכל בחורה את המיוחד שבה, על-מנת להבליט אותי.”

דוגמת? בבקשה! „פעם באה אלי איזה בחורה עם מחשוף ענקי ושמלה קצרצרה. ראו בבירור שהיא מנסה לחקות את סמל הסקס. היא התחילה ללמוד. אבל כעבור זמן היא באה אלי ואמרה לי: „את יודעת? האבא שלי מתנגד לזה שאני אלמד אצלך! שאלתי אותה מה האבא שלה עושה, והיא אמרה שהוא רב.

„אמרתי לה: תקראי אלי את האבא שלך. אני רוצה לדבר איתו. ואם אחרי השיחה שלנו הוא לא יסכים שאת תלמדי אצלי, אני אתרום מאה לירות לבית-כנסת. היא קראה לו, ואני הסברתי לו שכל מה שאני מנסה לעשות זה להרים את המחשופים של הבת שלו, ולהוריד את השמלות שלה. הוא

אלא בגלל זה שהם פשוט ידעו לרקוד. באותה תקופה פנו חברי הלהקה ללאה פלצ'ר, שניסתה לתרבתם, אך להשאיר את צביונם המיוחד. בזמנו התנהגו ויכוח עם מותר לבנות הלהקה להתאפר.

**כרמון: לפני 10 שנים**  
כך נראתה להקת כרמון לפני 10 שנים, כשרקדניה, ובעיקר רקדניותיה, לא נבחרו בגלל חיצוניותם,

החתונה, איך להתנהג. אלו נשואי-ספורט, בדרך כלל. אז היא מלמדת אותן והן נוסעות להן, ואחר כך, כשהן באות הנה לביקור, מתפ-עלים מהן, ומהנימוסים והחן האמריקאי שדבק בהן.



**ההתחלה**  
שתי סגניות מלכות ויופי לשנת 1954: מלכה רוזנבלט (ימין) ורחל שאולזון.



**כרמון: עכשיו**  
נראה שיזנתן כרמון מרבה להת-חשב בצורתם החיצונית של רק-דניותיו. כל רקדנית, בלי יוצאת מהכלל, נושאת את החותם של

אותו דגם המייצר את „היופי הישראלי”: שערות ארוכות, המורכבות אצל רקדניות אלה מחתיכות של פיאות נוכריות מותאמות, ו„עיניים ישראליות”, להן מרבית חברות הלהקה להוסיף ריסיס מלאכותיים.

# היצברית שלנו



**המחזור הראשון**  
של תלמידות לאה פלצ'ר: אורה ורד, מלכת-היופי של ישראל לשנת 1953 (חמישית מימין), תמר רפפורט (שניה משמאל), ופביאנה ישרון (אחרונה משמאל), תלמידת-הראשנה של פלצ'ר.



**אכספורט**  
מיטב הנערות של לאה פלצ'ר נמצאות בחו"ל: לילי מן משמאל, והכוכבת גילה גולן.

השתכנע.”

## \*\*\* בשביב להתחתן

כך, ככה, מה היא עושה לצברית החדשה, כדי שלא תיראה כמו שהיא נראית? „הדבר הראשון שאני עושה זה לעשות אותה לאחד רת. אני עובדת על זה שלא יהיה סטנסי של נערה ישראלית. אני נגד פיאות, נגד צבע, ונגד ריסיס מלאכותיים. אני משתדלת לשמור על הקסם האישי של כל אחת, בשילוב עם נימוסים.

„לפני ארבע שנים היו מזמינים אותי לאסיפות-בחירות, והייתי מדברת בפני הנשים על יופי. היום מזמינים אותי גם לקיבוצים, ובהרצאות שלי יושבים שלושה דורות — סבתות, אמהות וילדות — ומקשיבים למה שאני אומרת. הן יודעות שם, בקיבוצים, את כל הסטריקים שישנם. הן התקדמו כמו כולן.

„פעם הנשים לא היו מספרות שהן לומ' דות אצלי. היום אני אורחת-כבוד בכל חתונה, וכל בחורה שלמדה אצלי מתגאה להציג אותי בפני בעלה, ובפני המזמינים שלה.”

ובכן, מדוע לא רואים את התוצאות שלה ברחוב הישראלי? כי התוצאות ברחובות, בדרך כלל, לחוץ לארץ. „כליכך הרבה בחורות באות אלי עם דמעות, בהיסטריה. מה יש? הן עומדות להתחתן בעוד שזו עיים, עם איזה אמריקאי, או משהו כזה, והן רוצות שאני אלמד אותן מהר, לפני